

వైన్ ఈజ్ ఇన్...

అది డివిజనల్ ఇంజనీరు ఆఫీసు. కాంట్రాక్టర్ల కదలిక తప్ప స్టాఫ్ ఎవరి పనిలో వాళ్ళు నిమగ్నమై వున్నారు. చాయ్ వాలా ఓ చేతిలో స్లాస్కీ మరో చేతిలో ఓ చిన్న బకెట్ లో గ్లాసులతో తిరుగుతున్నాడు.

కాంట్రాక్టర్ లోపలికొస్తూ హెచ్ డి కో నమస్కారం పెట్టి పక్కకు చూసి -

“ నమస్కారం ఇంజనీరు గారు ” అన్నాడు నవ్వు ముఖంతో.

ఇంజనీరు ప్రతి నమస్కారం చేయలేదు, అతని వైపు చూడలేదు.

“ అయ్యా తమరికే నమస్కారాలు ” అంటూ చేతులు జోడించాడు.

మౌనంగా చూశాడే తప్ప మాట్లాడలేదు.

“ ఏం సార్, ఏమిటి సంగతి, ఆయన ఎన్ని సార్లు నమస్కారం అన్నా గానీ చప్పుడు కూడా చేయటం లేదు ఏం జరిగింది ? ” అన్నాడు హెచ్.డి.

‘ ఏం జరగలేదు సార్ ’ అన్నట్టు చూశాడు.

“ నాకయితే తెలవదు సారు అయ్యవారికే తెలిసుండాని ” అంటూ పక్క రూమ్ లోకి నడిచాడు.

“ ఏం సార్, ఏ జరిగిందో చెప్పండి. నా దగ్గరో చెక్ వుంది, గొళ్ళెం పెట్టమంటారా ” అన్నాడు ఇంజనీరు వైపు చూస్తూ.

“ అంత పనెందుకు లేండి, ఆయన సంగతి నేను చూసుకుంటాగా ”

“ చూసుకునేటంత పెరిగిందా ఏమిటి ? ” రాసేది ఆపి అతని వైపు చూశాడు.

“ ఏదో ఒకటి జరిగింది లే ” అంటూ గీస్తున్న నక్షాను అటు ఇటు తిప్పి చూస్తున్నాడు.

“ అదే ఏం జరిగిందా అని ? ” క్యూరియాసిటీగా అడిగాడు.

“ నిన్న ఈవినింగ్ ఆఫీసుకు వచ్చాడుగా ”

“ వచ్చాడు, నన్ను బయటికి పోదాం రమ్మన్నాడు, నాకు పని వుంది, రాలేను అన్నాను ”.

“ రానిదే మంచిదైంది ” అని చాయ్ వాలా వైపు చూస్తూ -న్నాడు.

“ రెండు ” అన్నాడు ఇంజనీర్.

చాయ్ గ్లాసులను అందించి ఫైసలను తీసుకొని పక్క రూమ్ లోకి వెళ్ళాడు చాయ్ వాలా.

“ ఆఁ చెప్పరు, రానిది ఎందుకు మంచియింది ? ”

“ ఏం జరిగింది అంటే ” చాయ్ ను చప్పరిస్తూ చెప్పసాగాడు.

రెస్టారెంట్ గేటు ముందు మోటార్ సైకిల్ ఆగింది.

వెనుక కూర్చున్న నడి వయస్సు వ్యక్తి ముందుగా దిగాడు. ఆయన నల్లగున్నా ఆయన వేసుకున్న చొక్కా, ధోతి తెల్లగున్నాయి. ఆయన సంకలో బ్యాగ్ ఆయన రంగులాగే వుంది. కాంట్రాక్టర్ బండి నడిపితే జనరల్ గా వెనుక కూర్చునేది ఇంజనీరు. అలా కాకుండా కాంట్రాక్టరే వెనుక కూర్చున్నాడు.

అది సాయంత్రపు వేళ.

ఇంజనీరు వయస్సు కాంట్రాక్టర్ వయస్సే కాని ఈయన రంగు ఛామనఛాయ. నున్నగా పేప్ చేసుకున్నాడు. బండికి లాక్ చేసి, ముందు కాంట్రాక్టర్ వెనుక ఆయన రెస్టారెంట్ లోకి నడిచారు. మన రాష్ట్రంలో బార్లకు అనుమతి లేదు కనుక రెస్టారెంటుల్లోనే స్నాక్స్ తో పాటు డ్రింక్స్ ను కూడా సరఫరా చేస్తూ వున్నారు. మిగతా పట్టణాల సంగతి ఏమో గానీ ఈ పట్టణంలో తాగుడుకు ఏ కట్టుబాట్లు లేవు. అందువల్ల ఈ పట్టణపు ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో అన్ని పనులు సజావుగానే సాగుతున్నాయి.

రెస్టారెంట్ కాంపౌండ్ గోడకు పెప్పి బాటిల్ బొమ్మలు ప్రచారం కోసం పెయింట్ చేయించారు. లోపలికి నడిచి ఓపన్ ఏరియాలో ఉన్న ఓ టేబిల్ ముందు కూర్చున్నారు. ఒకటి రెండు టేబిల్స్ తప్ప అన్ని టేబుల్స్ వద్ద క్లస్టమర్స్ కూర్చొని వున్నారు. బాయ్స్ ఉరుకులపరుగుల మీద సర్వ్ చేస్తున్నారు. వెయిటర్స్ నింపాదిగా నిలుచొని ఆహారపదార్థాల ఆర్డర్స్ తీసుకుంటూ వున్నారు.

“ చెప్పండి సార్ , ఏం తీసుకుంటారు ? ” బ్రేలో బోర్లించి వుంచిన అద్దపు గ్లాసులను సరిగ నిలబెడుతూ అడిగాడు కాంట్రాక్టర్.

“మీ ఇష్టం ” అన్నాడు ఇంజనీరు మగ్గులోని నీళ్ళను గ్లాసుల్లోకి వంచుతూ ఈలోగా వెయిటర్ చొచ్చి నిలుచున్నాడు.

“ చెప్పండి సార్ ” అన్నాడు కాంట్రాక్టర్.

“ పార్టీ నాదైతే మీరు చెప్పాలి, మీదైతే నేను చెప్పాలి ” అన్నాడు ఇంజనీర్.

“ కాంట్రాక్టర్ వున్నాక ఇంజనీరును ఇవ్వనిస్తాడా ? ”

“ రెడ్ నైట్, ఆఫ్, రెండు సోడాలు ” ఆర్డర్ ఇచ్చాడు కాంట్రాక్టర్.

“ స్నాక్స్ ఏం తేవాలి ” వెయిటర్ అడిగాడు.

“ ఏమేమి వున్నాయి స్వామి ? ” అన్నాడు అతని డ్రస్ చూసి.

“ అన్నీ వున్నాయి స్వామి, చిల్లి చికెన్, మటన్ మంచూరియా, స్వామి ”

“ చిల్లి చికెన్ ఓటి స్వామి ” చెప్పాడు కాంట్రాక్టర్.

“ మీరు మాల వేసుకున్నారు కనుక మిమ్ములను స్వామి అనవచ్చు. కాని మీరు మమ్ముల స్వామి ఏని ఎందుకంటారు స్వామి ” అడిగాడు నారాయణ.

“నాకు తెలియదు స్వామి, గురుస్వామి అందరిని స్వామి అనాలి అని చెప్పాడు. ఆయన్ని అడిగి చెప్పతాను స్వామి ” అంటూ అక్కడి నుండి నడిచాడు.

“ ఏం తెలుసుకోకుండానే రామయ్య మాల వేసుకుంటే సోమయ్య వేసుకుంటాడు. ఏలా ఓ ఐదు వేలకు ఆముదం ” అన్నాడు నారాయణ.

పోనీ, పోనీ అన్నట్టు చూశాడు ఇంజనీరు.

“ఇంజనీరు సాబ్, కాస్త నన్ను కనిపెట్టండి, పేదోన్ని ” అన్నాడు వినయంగా ఇంజనీరు మౌనంగా నీళ్ళ గ్లాసును అందుకొని పుక్కిలింపాడు.

“ కొత్త స్కీమ్ వస్తున్నదట. మీరు నామీదో కన్నుంచక పోతే కలిసిరాదు, మీది మీకు పువ్వులో పెట్టి ఇస్తాను, ఇస్తున్నానా లేదా ? ” అని అడిగాడు.

రెడ్ నైట్ లేబిల్ మీదుంచి, రెండు సోడాల మూతలు తీసాడు బాయ్.

రెండు గ్లాసుల్లో విస్కీ పోసి, సోడాను వంచాడు. ఇంజనీరుకోటిచ్చి తానొక గ్లాసును తీసుకొని, గ్లాసులోని విస్కీని రెండు చుక్కలు నేల మీద చల్లి భూమి పూజ చేశాడు కాంట్రాక్టర్.

“చీప్స్ ” అన్నాడు ఇంజనీరు.

ఇద్దరు ఒక్కసారే పెదాలను తడిపుకున్నారు.

ఒకర్ని ఒకరు చిరునవ్వులతో చూసుకున్నారు.

“నా దగ్గర పని చేసిన వాళ్ళు ఎవరూ చెడిపోరు ”

“అదే అంటున్న, నన్నైతే కనిపెట్టండి ” మళ్ళీ అన్నాడు కాంట్రాక్టర్.

“చూద్దాం ” అంటూనే ‘గొంతు దిగలేదు, మొదలైంది కథ ’ అని మనస్సులోనే అనుకున్నాడు.

“మీ దయ ” అని బయటికి అని ‘చూడమనే కదా ఇక్కడికి తీసుకొచ్చింది’ అని లోలోన అనుకున్నాడు.

“మన ఇ.ఇ అయితే మంచోడు కాడు సారు ” పెదవులను బిగించి వదులుతూ అన్నాడు.

“నిన్ను బాగానే చూస్తాడు కదయ్యా ” అంటూనే ఇద్దరు దొంగలె అనుకున్నాడు.

“చూస్తే ఏం లాభం, మంచి పనోటి నామినేషన్ మీద ఇవ్వాలి గానీ. ప్రతిదానికి టెండరేనాయె ” అన్నాడు గ్లాసు ఖాళీ చేస్తూ.

ఈలోపల వేడి వేడి చిల్లీ చికెన్ వచ్చింది.

“ఇంకేమయినా ” అడిగాడు వెయిటర్. ప్యాడ్ మీద పెన్నుంచి, క్లయిమ్ మీద కన్నుంచి.

“మటన్ మంచూరియా ” అన్నాడు ఇంజనీరు.

అది రాసుకొని అక్కణ్ణించి కదిలాడు వెయిటర్.

‘అచ్చా, ఆర్డర్ తానే ఇస్తున్నాడే, బిల్ ఇచ్చేది నేను కదా. తాను ఇచ్చే వాడిలాగా ఆర్డర్ ఇస్తున్నాడే. మేసే దగ్గర బాగానే మేస్తారు, చేసే దగ్గర చేయరు. మీ ఇంటికోస్తే ఏమిస్తువు? మా ఇంటికోస్తే ఏం తెస్తువు? అనే సాలు వీళ్ళది ’ అని అనుకున్నాడు.

ఇంజనీరు మౌనంగా సిప్ చేస్తూ వున్నాడు. అది చూసి కాంట్రాక్టర్ -

“ఏం సార్, ఏదో ఆలోచిస్తున్నారు, నా గురించేనా? అని అడిగాడు.

“ కాదు, పొద్దున ఇ.ఇ. గారికి నాకు కొంచెం గొడవ జరిగింది ” అన్నాడు.

‘తాగేది ఒకని సొమ్ము, ఆలోచించేది మరొకని గురించా? ’ అనుకుంటూ -

“మన ఇ.ఇ. తోటి గొడవ జరిగింది ఎవరికి? వట్టి పిచ్చోడు. ఆయనకు పని కన్నా పైసలే ముఖ్యం. ఆఖరికి ఆయన పెళ్ళాం కూడా ఏదన్నా వర్కు చేయించినా పర్సంటేజి ఇవ్వంది చెక్ మెజర్ కాదు ” అంటూ ఖాళీ అయిన గ్లాసుల్లో విస్కీ వంచి సోడా కలిపాడు.

“ ఆమేమి తక్కువది కాదులే, ఆమె పెట్టే లెండరు ఆమె పెడుతూనే వుంటది. అది తెలిసే వాళ్ళకే తెలుస్తుంది. ” అన్నాడు కాంట్రాక్టర్.

పక్క లేబిల్ మీది పార్టీ, గ్లాసుతో సాండ్ చేశాడు బేరర్ కోసం.

“సార్ ” అంటూ వెళ్ళి నిలుచున్నాడు.

“ ఏమి, ఎన్నిసార్లు పిలవాలి, మీ సేట్ తో పాటు నీకు కూడా బాగ బల్బిందిరా. ఆ చంద్రబాబునాయుడు పుణ్యమా అని మీరు కట్టలు కమాయిస్తు వున్నారు. బార్లకు పర్మిషన్ ఇవ్వకపోవడం మీకు భాగ్యమై పోయింది. లైసెన్సేమో వైన్ దాయె, నడిపేదేమో బారాయె, రెస్టారెంట్ అని పక్కనే తెరిచి ఇట్లా ఇంత బాహోటంగా - నా కొడక, పోలీసులోస్తే అప్పుడు తెలుస్తదిర ” అన్నాడు. మనిషి సన్నగా వున్నాడు. ఎరుపు రంగే కానీ కళ్ళ దగ్గర నలుపుగా వుంది. మనిషిని చూసి తాగుబోతని గెస్ట్ చేయొచ్చు. అసహనంగా కదులుతూ ఓసారి కళ్ళను మూసి తెరిచాడు.

బేరర్ నవ్వాడు.

“ అమ్మనీ, నవ్వుతున్నావుర, నవ్వే మాటన్నానుర నేను ” అని గ్లాసును లేబిల్ మీద కొడుతూ, పెదవులను బిగపట్టి పళ్ళు కొరికాడు.

మళ్ళీ నవ్వాడు బేరర్.

“ అరె సార్ కు కొంచెం ” అంటూ కన్నుగీలాడు ఆయనతో పాటు కూర్చొని పార్టీ ఇస్తున్న వ్యక్తి. నల్లగా, లావుగా వున్నాడు. పాన్ తినటం వల్ల పళ్ళు గార పట్టాయి.

“అరె నీవెందుకుర నవ్వేది, చెప్పు - చెప్పకపోతే బిల్ ఇవ్వను ” అన్నాడు.

“మీరే ఇస్తారు, తాగినంక బిల్ ఎందుకు ఇవ్వరు సార్ ” ముసిముసిగా నవ్వుతూ అన్నాడు.
బేరర్ది మంచి విగ్రహం, తెల్ల రంగు, నూనూగు మీసాలు.

“మరి ఎందుకు నవ్వావో చెప్పాలి అంతే ” టేబిల్ మీద వేళ్ళతో కొడుతూ.

“మీరు పోలీసులకు ఇస్తా అంటే ” ఈసారి వస్తున్న నవ్వును ఆపుకొని ఆయన వైపు కాకుండా, నల్లని వ్యక్తి వైపు చూస్తూ మాట్లాడుతున్నాడు.

“అంటే ? ”

“మొన్నకాయన బిల్ దగ్గర గొడవాచి పోలీసులకు ఫోన్ చేసిండు సార్ ” ఈసారి అతని ప్లైస్ బాగపు గుండిని చేత్తో అటూ ఇటూ అంటూ అన్నాడు.

“చేస్తే ” సీరియస్ గా చూస్తూ అడిగాడు.

“పోలీసులొచ్చారు సార్ ” అన్నాడు తన రెండు చేతులని వెనక్కు పెట్టుకొని.

“వచ్చి ” అదే సీరియస్ గా అడిగాడు.

“ఆయన్నే పట్టుకపోయిండు సార్ ” ఈసారి వాడు టేబిల్ మీద వున్న డ్రింక్ వైపు దృష్టి వుంచి అన్నాడు.

“అట్లెట్ల, మిమ్మల్నేమనలేదా ? ” అంతకుముందున్న సీరియస్ నెస్ కొంచెం తగ్గింది.
వళ్ళంతా చెమట పట్టింది. నీళ్ళ గ్లాసునందుకొని కాసిని నీళ్ళను మింగి వెనక కాలర్ ను పైకెత్తుకున్నాడు.

“అనలేదు సార్. మా సీటును వంద రూపాయలు అడుక్కొని, ఫోన్ చేసినాయన్ను ‘తినవలసిన చోట తాగుతున్నావు, పద పోలీస్ స్టేషన్ కు ‘అని పట్టుకపోయారు సార్” అన్నాడు.

“అంటే నన్నూ పోలీసులకు పట్టిస్తానంటవు ” అన్నప్పుడు అంతకుముందు తాగింది కొంత దిగిపోయి, నాలుక ఎండిపోయింది.

“పోనీ రెడ్డి, మనం వచ్చింది ఎంజాయ్ చేయడానికి, తీసుకోండి ” అంటూ గ్లాస్ అందించాడు, ఆయనతో ఉన్న నల్లనయ్య.

“చూడండి వాడు ఎలా వాదిస్తున్నాడో ” అంటూ గ్లాస్ అందుకున్నాడు.

“దొర నేను ఏమీ అనలేదు, మీరే ” అన్నాడు వినయంగా.

“నోర్మూయ్ అంతే ” అన్నాడు సీరియస్ గా బేరర్ ను ఎగాదిగా చూస్తూ.

“అంతే నోర్మూయ్ ” అన్నాడు పార్టీ ఇచ్చే నల్లనయ్య.

“సరే ” అని మూతికి చేయడ్డం వుంచుకున్నాడు బేరర్.

“చూశారా ఇంజనీరు గారు, అక్కడేమి జరుగుతుందో ” అన్నాడు కాంట్రాక్టర్

చికెన్ ముక్కను నోట్లో వేసుకుంటూ.

“చూస్తున్నాను తాగినంక ఇక తందానా ” అని తలాడించాడు.

“వచ్చినోడు ఊకె తాగి పోక రూల్స్ మాట్లాడుతుండు. ఇప్పుడు చూడు అయ్యగారి ముఖం ” అంటూ విస్కీని గ్లాసును ఎత్తాడు.

“ప్రతి నాకొడుకు రూల్స్ మాట్లాడతడు, తానేమో రూల్స్ తప్పి పని చేస్తాడు. ఇంజనీరు కులం చూడండి సార్, పనప్పుడేమో పని పని అని చేయించుకుంటారు. యం.బి రాసేటప్పుడు మని మని అంటుంటారు ” అన్నాడు .

ఇంజనీరు నవ్వలేక, ఏడ్వలేక మౌనం మహించాడు.

“ఇక మీ ఇ.ఇ. వున్నాడు చూశావు, వాడు పని గురించి పట్టించుకోడు, కానీ సంతకానికి పైసలు కావాలంటడు. వానికి ఎట్ల అరుగుతదో ఏమో ”

“ ఆ విషయం పోని, తిని తాగే దగ్గర ఆ విషయాలెందుకు ? ” అని గ్లాసును పెదాల దగ్గర పెట్టుకున్నాడు.

“నేను అదే అంటున్న సార్, పనిలో పది మిగిలితేనే కదా ఈ తినుడు, తాగుడు ” హారికథలో పిట్టకథ చెప్పినట్టు చెప్పాడు.

“చూడు బయ్, ఊర్కే అనకు, ఈ బిల్ నేనిస్తాలే ” అన్నాడు గ్లాసును టేబిల్ మీద వుంచుతూ.

పక్క టేబిల్ దగ్గర బాయ్ సోడా మూత తీయగా టప్ మని శబ్దం వచ్చింది.

మూలన వున్న టేబిల్ కష్టమర్ గ్లాస్సును టేబిల్ మీద తడుతూ శబ్దం చేస్తూ వున్నాడు. బాయ్ “సార్ ” అంటూ పరుగులాంటి నడకతో వచ్చి ఆగాడు.

“ ఏంట్ అట్ల శబ్దం చేయగానే ఇట్ల వచ్చి వాలాడు, మనం ఎంత పిలిచినా రారు ” అన్నాడు అటే చూస్తూ ఇంజనీర్.

“ టిప్పు ఎక్కువచ్చేవారిని గుర్తుపట్టి , పిలవగానే వచ్చి వాలుతారు ” అన్నాడు ఇద్దరి మధ్య కాసేపు మౌనం చోటు చేసుకుంది.

“చూడండి, మీకు ఎంత ఇచ్చినా పని కాగానే యం,బి రికార్డ్ చేయరు. మీకు వాళ్ళకు అదే తేడా ” అన్నాడు

ఈ లోపు వెయిటరొచ్చి నిలుచున్నాడు.

“సర్ , ఇంకేమన్నా ” అని అడిగాడు.

“ ఏమయ్యా బాబు, డ్రింక్ పచ్చిగా సారాలాగుంది ” అన్నాడు కాంట్రాక్టర్.

“మొదటి దశ సారే కదా సార్ ”

“నీవెప్పుడైనా సారా తాగావా? ” అడిగాడు కాంట్రాక్టర్.

“లేదు సార్ ”

“విస్కీ తాగావా ”

“నాకసలు తాగుడు అలవాటు లేదు సార్ ”

“నేను రెండు తాగాను కనుకనే చెపుతున్నాను ”

“సారా కూడానా, సార్ ” ఫీస్ చూస్తే అట్లనే వుందిలే అనుకుంటూ.

“ సరే సార్, అది కూడా డ్రింకే కదా ” కాస్త వ్యంగంగా అన్నాడు.

“ అదిగో మళ్ళి, నేను తాగి వున్నానని మాటల గారడి చేస్తున్నావురా ”

“రా, గీ ఎందుకు గానీ ఏదో ఒకటి చెప్పండి ” ఇంజనీరు.

“ ఏమొద్దు ” అన్నట్టు తలాడించాడు కాంట్రాక్టర్.

“చాలు ఏమీ వద్దు పో ” అన్నాడు ఇంజనీరు.

‘అమ్మ’ అని శ్వాస పీలుస్తూ వెయిటర్ అక్కడి నుండి కదిలాడు.

ఇద్దరికీ అప్పుడుప్పుడే మైకం ఎక్కుతుంది.

“ సారా కూడా తాగినవన్నమాట ” అడిగాడు ఇంజనీరు.

“ ఆఁ తాగాను, ఇప్పటికీ పైసలు ఎక్కువ లేని రోజున తాగుతాను ”

“ సారా తాగొద్దు, పైసలు లెకుంటే ఊర్కోవాలి, ”

“ అదే, మీకు విస్కీ తాగిస్తాం, మేం సారా తాగుతాం. అయినా పైస మిగిల్చారు. ఏం చేస్తాం ” కాంట్రాక్టర్ తల కిందికి వేలాడేస్తూ అన్నాడు.

“ ఏం చేయొద్దు, పద పోదాం ” అంటూ కుర్చీ కొసకు జరిగాడు.

“ ఏం చేయొద్దా, నాకు కలిసొచ్చేటట్లు చేయకపోతివో ” ఈసారి తల పైకెత్తి కళ్ళను తేలగిలవేస్తూ చూపుడు వేలు చూపిస్తూ అన్నాడు.

“ ఏం చేస్తావ్? ” వాతావరణం సీరియస్ గా మారుతుంది .

“ ఏం చేస్తానా? ఏం చేయను ” సీరియస్ గానే అన్నాడు.

“చెప్పరాదు, ఏం చేస్తావో ” కనుబొమ్మలను కదిలిస్తూ అన్నాడు.

“చెప్ప, చేస్తా, నీ నౌకరీ వూడపీకిస్తా ”

“పీకిస్తావ్, పీకిస్తావ్, ఆ ఇస్తున్న పనులు ఇవ్వడం మానేస్తే నీ వెంట్రుకలను నీవే పీక్కుంటావ్ ” అంటూ లేచాడు ఇంజనీరు.

“నీ ట్రాన్స్ఫర్ ఖాయం ” అన్నాడు ఎడమ చేతిని గాలిలో జాడిస్తూ.

“ ఏ చేయించుకోపో ” కుడిచేత్తో అతని ముఖాన్ని పాయింట్ చేస్తూ, తీసిపారేసినట్టు అన్నాడు.

“ చూస్తూ ” అంటూ లేబిల్ మీది బ్యాగ్ ను సంకలోకి తీసుకున్నాడు.

“ చూడు ” అంటూ బండి కీని పాజిషన్ లో పట్టుకొన్నాడు.

ఈలోపు వెయిటర్ బిల్ తెచ్చి వుంచాడు.

ఇంజనీర్ బిల్ చూసి పర్స్ తెరిచి, సోంపు గిన్నెలో నోట్లు వుంచాడు.

వెయిటర్ ఓ సారి చూసుకొని , అక్కడినుండి కదిలాడు.

“ నా ట్రాన్స్ ఫర్ అయినంకనే మళ్ళీ కలుసుకుందాం ” అంటూ వెళ్ళి స్కూటర్ స్టార్ట్ చేసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

కాంట్రాక్టర్ మగ్గులో నుండి నీళ్ళు గ్లాసులోకి వంచుకుని గటగటా తాగాడు.

వెయిటర్ మిగిలిన చిల్లరను సాసర్ లో వేసుకొని ఎదురొచ్చాడు.

“ ఏమిటి? ”

“ చిల్లర ”

“ వుంచుకో, అవును, బిల్ ఎవరిచ్చారు? ” అతని భుజం మీద చేతులు వుంచుతూ అడిగాడు కాంట్రాక్టర్.

“ ఆయనే ఇచ్చాడు సార్ ”

“ నీకిచ్చింది ఆయనే కానీ అవి నా డబ్బులే ”

“ అంటే నాకర్థం కాలే ”

“ అంటే నీకర్థం కావాలని వుందా, అయినా చెప్పుతున్న . పోయినసారి బిల్ దొరికిస్తున్నాడేనే ఆయనకిచ్చిన ” అంటూ క్షణం ఆగి మరీ చెప్పాడు.

“ అట్లనా ” అంటూ తాను క్షణం ఆగి సాగాడు.

“ నాకేమి మిగలకపోయినా నా దగ్గర తన పర్సంటేజి వసూలు చేస్తుంటాడు ” అన్నాడు వెయిటర్ వైపు చూస్తూ ముందుకు నడుస్తూ.

“ వెయిటర్ ” - పక్కలేబిల్ వాళ్ళ పిలుపు.

“ సార్ పిలుస్తున్నారు సార్, వస్తా ” పరుగులాంటి నడక.

“ బిల్ ముట్టింది, టిప్ ముట్టింది పో, ” అంటూ గేటు వైపు నడిచాడు.